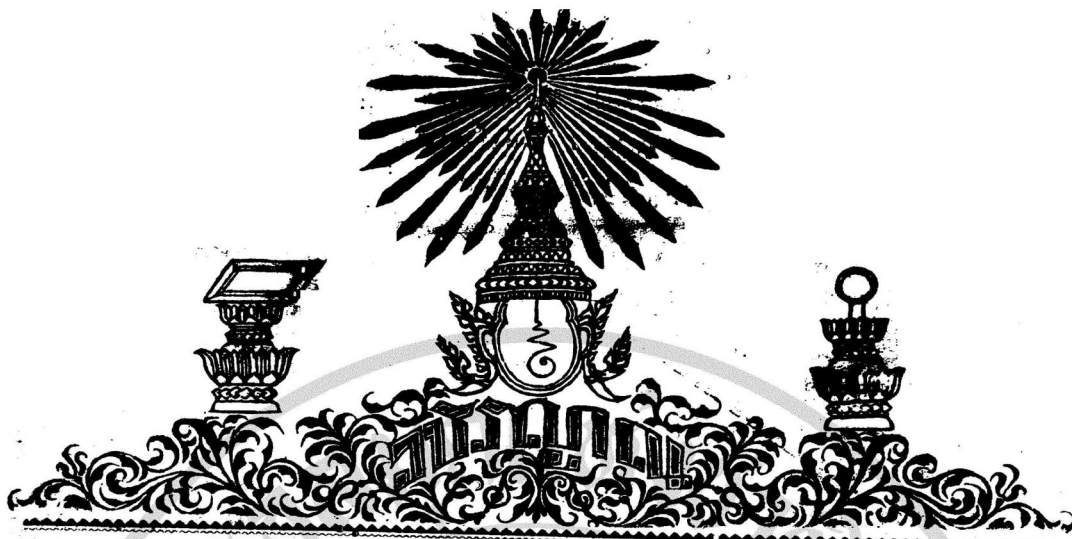




เล่ม ๕ แผ่น ๔๑ วันอาทิตย์ ที่ ๑๑ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๑๐๘๘ ราชวาระ ๓๒ ปี

พระราชนิพนธ์



พระราชนิพนธ์ สลากภัตร	หน้า ๔๗๓
เรื่อง สอน	หน้า ๔๗๕
การ วิวาทะ มงคล	หน้า ๔๗๖
วิชา เลข	หน้า ๔๗๗
เริ่ม ที่ ประเทศ ราชแห่งหนึ่ง แลจาก ที่นี้ สอน พินิจ ของ กง	หน้า ๔๗๘
ว่า ด้วย สรรพ ความ รู้ ทั้งปวง เป็น ความ สมบูรณ์ ทั้งสิ้น	หน้า ๔๗๙
โคลง ความ ทวี ใจ	หน้า ๔๘๓
รายงาน ของ พระสมุท วชิรญาณ	หน้า ๔๘๓
แก่ ข้าราชการ ของ ที่ ๓๘	หน้า ๔๘๔
มี ข้าราชการ ของ ที่ ๔๐	หน้า ๔๘๔

พระราชนิพนธ์

ในแผ่นดิน ประจวบ

๒๒๒ สลากภัตร

การ พระราชพิธี สลากภัตร เดือน ๗ เลิกแล้ว ไม่ได้ทำ
ทั้งสิ้นแล้ว การ พระราชกุศล อันใดในเดือน ๗ ก็ไม่
มี ตลอด จน การ สดับปกรณ์ พระบรมอัฐิ ซึ่งมี แยก
ระทุก เดือน ใน เดือน เจ็ด ก็ จำเพาะ ถูก คราว เว้น การ จอน
ที่ เป็นการ มงคล ก็ ไม่ ทำ ใน เดือน ๗ การ เสา ศพ ไถ อยู่
ก็ ไม่ ใคร ทำ ใน เดือน ๗ ด้วย เป็น ถูก ผัน เพราะ นั้น
ใน เดือน เจ็ด จึง ไล่ เว้น วาง อยู่ ทั้ง เดือน พระบาท สมเด็จ
พระจอมเกล้า เจ้าอยู่หัว จึง ไล่ ไปรอก ได้ มี สลากภัตร
เป็นการ พระราชกุศล เพิ่มขึ้น ใน เดือน เจ็ด

การ สลากภัตร นี้ เมื่อ จะ ว่า โดย เหตุ เดิม ตาม ที่
คนโบราณ ได้ ทำ มา ก็ ไม่ เป็น กำนัน คฤหบดี ที่มี มา ใน วิถี
บาปี้ คัมภีร์ รุท วรค ว่า พระ ผู้ มี พระภาค เสก
อยู่ ณ เวฬุวัน เมือง ราชคฤห์ ครั้น นั้น เจ้า แพรชน ทั้ง หลาย
ที่ เคย ถวาย สังฆภัตต์ ทั่ว ๆ ไป ไม่มี กำนัน จะ ถวาย
ได้ จึง ได้ พา กัน คิด จะ ถวาย อุทิศ ภัตต์ เพื่อ รูป คน
สอง รูป สาม รูป อย่าง หนึ่ง นิมนต์ ภัตต์ คือ เฉพาะ แต่ ที่